

Sygn. akt II Cz 472/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia strony pozwanej (...) S.A. w W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt I C 1462/12,

w sprawie z powództwa K. P.

o zapłatę 1612,41 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. Sąd Rejonowy przyznał biegłemu sądowemu z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych J. N. wynagrodzenie za sporządzenie opinii w rozpoznawanej sprawie, w kwocie 1171,17 zł, uznając, że żądana przez biegłego kwota jest usprawiedliwiona, a nadto ma oparcie w obowiązujących przepisach prawa.

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona pozwana, wnosząc o jego zmianę przez przyznanie biegłemu wynagrodzenia odpowiadającego uzasadnionym nakładom i efektom jego pracy w kwocie 600,20 zł, zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, bowiem nakład pracy, jak również stopień złożoności problemu będącego przedmiotem opinii, nie uzasadniały przyznania wynagrodzenia w wysokości wskazanej w zaskarżonym postanowieniu,
2. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 361 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc poprzez brak wskazania pełnej podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oraz brak wskazania podstawy prawnej i sposobu wyliczenia wynagrodzenia biegłego tytułem sporządzonej opinii.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu, gdyż sporządzona przez biegłego opinia odpowiada potrzebom niniejszego postępowania, jest zgodna ze zleceniem Sądu i nie została nadmiernie rozbudowana. Zgodnie zaś z art. 288 kpc biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za wykonaną pracę i wynagrodzenie to zostało przez Sąd pierwszej instancji ustalone na podstawie złożonego przez biegłego wyliczenia należności. Jakkolwiek przy tym rację ma skarżąca, podnosząc, że Sąd Rejonowy w sposób bardzo lakoniczny umotywowował swoje rozstrzygnięcie, jednakże okoliczności sprawy oraz analiza rachunku za sporządzenie pisemnej opinii uzasadniają przyjęcie, że przyznana biegłemu kwota

wynagrodzenia jest prawidłowa. W świetle art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zmianami), wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się, uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poświęcony czas, a także w miarę potrzeby pokrycie wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy. Sąd może przy tym skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy, oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Oczywiście, zarówno nakład pracy, jak i ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność, zależne są od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności. Podane kryteria, wpływające na wysokość należnego biegłemu wynagrodzenia mogą być więc z natury rzeczy sprawdzone tylko w przybliżeniu. Dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego i oceniając na tej podstawie stopień skomplikowania sprawy pod względem faktycznym i prawnym, jak i obszerność opinii i dołączonych do niej materiałów, Sąd Okręgowy przyjął za Sądem Rejonowym, że żądana przez biegłego kwota jest adekwatna do nakładu jego pracy, zaś sama sprawa wymagała od biegłego badań na wielu płaszczyznach. Tym samym, wbrew stanowisku skarżącej, na akceptację zasługiwał wskazany przez biegłego czas pracy na dokonanie poszczególnych czynności niezbędnych do sporządzenia opinii, jak i przyjęta stawka wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Skoro więc zarzuty zażalenia w żaden sposób nie podważyły trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, zażalenie to, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.